

Statens vegvesen

Likelydende brev – se vedlagte liste

Behandlende enhet:
Vegdirektoratet

Saksbehandler
Anders Ulvang

Vår referanse:
22/103514-7

Deres referanse:
Vår dato:
23.06.2023

Høring – endring av vedtaksmyndighet i bruksforskriften

—

Statens vegvesen sender på høring forslag til endringer i bruksforskriften, slik at myndigheten som i dag ligger til Vegdirektoratet for å gjøre unntak fra forskriften ved enkeltvedtak, blir overført til divisjonene i Statens vegvesen. Endringene foreslås på bakgrunn av erfaringer etter organisasjonsendringene i Statens vegvesen som trådte i kraft 1. januar 2020.

Vi ber om høringsinstansenes uttalelser innen 29. september 2023. Svar som kommer inn etter denne fristen, kan ikke påregnes å bli tatt hensyn til.

Høringssvar kan enten:

- lastes opp elektronisk under selve høringen på våre nettsider,
- sendes som e-post til firmapost@vegvesen.no eller
- sendes pr. post til:

Statens vegvesen
Veg- og trafikkjuridisk
Postboks 1010 Nordre Ål
2605 LILLEHAMMER

Vennligst oppgi vårt referansenummer 22/103514 dersom høringssvar sendes inn via e-post eller pr. post.

Myndighet og regelverk
Med hilsen

Marit Brandtsegg
Direktør

Ingrid Heggebø Lutnæs

Postadresse
Statens vegvesen
Vegdirektoratet
Postboks 1010 Nordre Ål
2605 LILLEHAMMER

Telefon: 22 07 30 00
firmapost@vegvesen.no
Org.nr: 971032081

Kontoradresse
Brynsengfaret 6A
0667 OSLO

Fakturaadresse
Statens vegvesen
Fakturamottak DFØ
Postboks 4710 Torgarden
7468 Trondheim

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen håndskrevne signaturer.

Statens vegvesen

Vedlegg 1 – Høringsnotat med forslag til forskriftsendringer

Høring om forslag til forskrift om endring i forskrift 25. januar 1990 om bruk av kjøretøy.

Vegdirektoratet
Veg- og trafikkjuridisk
23. juni 2023
Vår ref.: 22/103514

Innholdsfortegnelse

1	Innledning	3
2	Bakgrunn	3
3	Nærmere om forslaget	4
4	Forslaget.....	6
5	Økonomiske og administrative konsekvenser.....	7
6	Høringsfrist.....	8

Høringsnotat – Forslag til forskrift om endring i forskrift 25. januar 1990 om bruk av kjøretøy.

1 Innledning

Statens vegvesen sender med dette på høring et forslag til endring av forskrift 25. januar 1990 om bruk av kjøretøy (bruksforskriften). Forslaget innebærer at myndigheten til å gjøre unntak ved enkeltvedtak etter §§ 6–2 overføres fra Vegdirektoratet til Statens vegvesen. Det er gjort tilsvarende myndighetsoverføring i forskrifter tidligere¹, og de samme hensynene gjør seg i stor grad gjeldende i dette tilfellet.

2 Bakgrunn

Bruksforskriften § 6–2 første og andre ledd sammen med § 15–5 nr. 4 gir myndighet til å kunne gjøre unntak fra hele forskriften. Opprinnelig sa § 6–2 bare at «*Vegdirektoratet kan gjøre generelle unntak eller unntak i enkelttilfelle fra denne forskriften*». Bestemmelsen har senere blitt endret ved forskrift 18 mai 2004 nr. 773 (i kraft 1 juni 2004) og 8 august 2014 nr. 1073 (i kraft 1 september 2014).

Ved forskriftsendringen i 2004 ble det tilføyd en ny setning om at Statens vegvesen, Region øst, kunne gjøre unntak fra bestemmelsene i kapittel 5 i enkelttilfelle.

Ved forskriftsendringen i 2014 fikk bestemmelsen sin nåværende ordlyd og ble inndelt i to ledd. Etter bestemmelsens første ledd kunne Vegdirektoratet nå gjøre «*generelle unntak*» eller «*unntak i enkelttilfelle*» fra bestemmelsene i kapittel 1 til 4 og 6, og etter andre ledd kunne Vegdirektoratet gjøre «*generelle unntak*» fra kapittel 5 når det foreligger «*særlig tungtveiende grunner*». Samtidig ble myndigheten til «*Statens vegvesen, Region øst*» om å gjøre «*unntak i enkelttilfelle*» flyttet til § 5–15 nr. 4, i tillegg til at ble det lagt til et tilsvarende nytt vilkår om «*særlig tungtveiende grunner*» som i § 6–2 andre ledd.

Formålet med vilkåret om å kreve «*særlig tungtveiende grunner*» for å gjøre unntak fra kapittel 5, var å gi en anvisning om at det er ment å være en smal unntaksregel. Dispensasjon skulle bare kunne gis dersom de grunner som oppgis for å gjøre unntak – etter en konkret vurdering – veier tyngre enn de hensyn som den aktuelle regelen skal ivareta. Henvisningen til «*Region øst*» ble fjernet og erstattet med «*Statens vegvesen*» ved forskrift 18 desember 2020 nr. 3070 (i kraft 21. desember 2020) i forbindelse med omorganiseringen.

I forbindelse med omorganiseringen ble ordlyden i lover og forskrifter som tidligere henviste til hjemmelsgrunnlag for «*Regionvegkontoret*» eller helt spesifikke regioner, gjennomgående endret til «*Statens vegvesen*». Hjemmelsgrunnlag som viser til «*Vegdirektoratet*» ble derimot ikke endret.

¹ <https://www.vegvesen.no/fag/publikasjoner/hoeringer/horing--forskriftsendringer-for-a-overfore-myndighet/>

Selv om Vegdirektoratet også formelt er en del av Statens vegvesen var meningen at vedtak skulle flettes av de ulike divisjonene når ordlyden «*Statens vegvesen*» er benyttet i lov eller forskrift. Dette er konsekvent ivaretatt gjennom den interne delegering av myndigheten i Statens vegvesen.

Bruksforskriften inneholder også andre unntaksbestemmelser, men dette er særbestemmelser som vil ha et mer avgrenset virkeområde, herunder for eksempel bestemmelsen i § 2-9a om unntak fra krav til kjennemerke.

Bestemmelsene i §§ 6-2 og 5-15 nr. 4 er derimot ment å være sikkerhetsventiler som kan brukes i tilfeller hvor forskriften får utilsiktede eller urimelige virkninger. Det finnes en rekke eksempler på tilfeller hvor § 6-2 er anført som hjemmel i forbindelse med søknader om unntak fra forskriften, men det er bare i noen få typer saker at det har blitt etablert en viss praksis for å innvilge slike unntak.

Eksempler på dette er saker som omhandler søknader om unntak fra innlevering av utenlandsk vognkort, ekstra kjennemerker jf. § 2-9, kjennemerke med én bokstav og to tall jf. § 2-16, transport av flere personer på tilhenger til traktor enn hva som er tillatt jf. § 3-1, mulighet til å kunne benytte ståplattform i forbindelse med innsamling og utsetting av brøytestikker på tilsvarende måte som ved innsamling av avfall jf. § 3-1 nr. 3.

3 Nærmere om forslaget

Den aktuelle problemstillingen som dette forslaget tar sikte på å løse, er at myndigheten til å gjøre unntak ved enkeltvedtak etter de unntaksbestemmelsene som finnes i de ulike kapitlene til bruksforskriften ligger til Statens vegvesen, mens den myndigheten til å gjøre unntak ved enkeltvedtak etter § 6-2 er begrenset til Vegdirektoratet.

I praksis innebærer dette at myndigheten til å fatte enkeltvedtak som førsteinstans er lagt til to ulike forvaltningsnivåer. Dette er først og fremst problematisk fordi § 6-2 kan benyttes til å gjøres unntak fra hele forskriften, og at myndighetene til å gjøre unntak derfor overlapper.

Et eksempel hvor dette kunne vært problematisk er ved søknad om lite kjennemerke. Det er fullt mulig å få lite kjennemerke dersom vilkårene i bruksforskriften § 2-13 andre ledd bokstav b er oppfylt. Hvis vilkårene derimot ikke er oppfylt vil det i teorien være mulig å gjøre unntak etter § 6-2 hvis anvendelsen av § 2-13 skulle få et urimelig utfall. Sannsynligheten for at dette skulle være aktuelt er imidlertid liten, ettersom unntaksbestemmelsen i § 2-13 er ment å være uttømmende.

Det som kan skje i slike tilfeller er imidlertid at den som får et avslag kan finne på å vise til § 6-2 i sin klage på avslaget. Divisjonen vil i så fall ikke kunne avgjøre om det kan gjøres unntak etter § 6-2, og Vegdirektoratet vil derfor måtte ta stilling til dette spørsmålet. I praksis skjer dette ofte i forbindelse med behandlingen av klagen på de opprinnelige avslaget. Selv om dette gjøres i forbindelse med klagesaksbehandlingen vil ikke avgjørelsen knyttet til § 6-2 være fattet av Vegdirektoratet som klageinstans, men som førsteinstans. Forvaltningslovens § 28 tredje ledd gjelder derfor ikke, og et enkeltvedtak etter § 6-2 vil kunne påklages videre til departementet.

Dette er en form for tretrinnsbehandling som forlenger den totale saksbehandlingstiden, og dette er lite hensiktsmessig både for sakens parter og forvaltningen.

Det kan også tenkes tilfeller hvor det søkes om unntak fra bestemmelser i forskriften, og hvor det ikke eksisterer noen annen unntaksbestemmelse enn § 6-2. Det kan være gode grunner til at det ikke eksisterer noen annen unntaksbestemmelse i slike tilfeller, men søknaden må likevel behandles av Vegdirektoratet i førsteinstans og med departementet som klageinstans.

I forbindelse med omorganiseringen av Statens vegvesen i 2020 ble veldig mye av den faglige kompetansen overført fra Vegdirektoratet til de nye divisjonene, og divisjonene er derfor i utgangspunktet best egnet til å behandle søknader om unntak fra forskriften ved enkeltvedtak i førsteinstans. Vi mener også det er unødvendig at departementet skal være klageinstans i disse typer saker.

Det foreslås derfor at Statens vegvesen (divisjonene) behandler alle unntak fra bruksforskriften ved enkeltvedtak som førsteinstans, slik at Vegdirektoratet blir klageinstans. Det bemerkes at departementet fortsatt vil være overordnet organ for Statens vegvesen og Vegdirektoratet, og det vil derfor fortsatt ha muligheten til å omgjøre vedtak etter forvaltningslovens § 35 hvis vilkårene for dette er oppfylt, selv om det ikke lengre er klageinstans.

Unntak i enkeltilfelle og generelle unntak

Bruksforskriften § 6-2 første ledd skiller mellom det som vil være «*unntak i enkeltilfelle*» og «*generelle unntak*» fra kapittel 1 til 4 og 6, og det er bare Vegdirektoratet som i dag kan gjøre begge typer unntak. Det samme skillet eksisterer mellom § 6-2 andre ledd og § 5-15 nr. 4 når det kommer til unntak fra kapittel 5, men forskjellen her er at Statens vegvesen i dag kan gjøre unntak i enkeltilfellene. Hva som er ment med «*unntak i enkeltilfelle*» og «*generelle unntak*» fremgår ikke direkte av forskriften, men det er presisert i en høring av 16. juli 2012 i forbindelse med revisjon av kapittel 5:

«Hvor skillet går mellom unntak i enkeltilfelle og generelle unntak er ikke klart ut fra bestemmelsens ordlyd. Uttrykkene strekker seg fra dispensasjon for én enkelt tur med ett identifiserbart kjøretøy til helt generelle dispensasjoner som i praksis innebærer en regelendring, og som gjelder for alle uten behov for å søke. Uttrykket "enkeltilfelle" skal ikke tolkes så strengt at slikt unntak bare kan gis til enkeltransporter. Unntak i enkeltilfelle gir også anledning til å gi dispensasjon for en serie transporter forutsatt at det er snakk om samme type last, samme transportrute, dispensasjonen gis for et avgrenset tidsrom og adressaten for dispensasjonen er en enkelt, nærmere identifiserbar transportør.»

Unntak i enkeltilfelle er derfor snevrere enn det som er «*enkeltvedtak*» etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b, mens generelle unntak på sin side omfatter alle enkeltvedtak som er for omfattende til å være unntak i enkeltilfelle. I tillegg vil generelle unntak omfatte det som i praksis er regelendringer, altså det som er «*forskrift*» etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav c.

Hvis Statens vegvesen (divisjonene) skal behandle alle unntak ved enkeltvedtak i førstinstans er det ikke lengre hverken mulig eller nødvendig å skille mellom generelle unntak og unntak i enkeltilfelle i § 6-2. Det foreslås derfor at man heller bruker begrepene «enkeltvedtak» og «forskrift» ettersom dette også er definert i forvaltningslovens § 2.

Det er imidlertid ikke nødvendig å regulere Vegdirektoratets myndighet til å gjøre unntak ved forskrift i dette konkrete tilfellet. Dette er fordi Vegdirektoratet allerede har fått tildelt delegert forskriftsmyndighet fra departementet ved eksisterende delegeringsvedtak.²

4 Forslaget

Det foreslås med dette å endre bruksforskriftens §§ 6-2 og 5-15 nr. 4 med formål om at alle saker om unntak fra bruksforskriften ved enkeltvedtak behandles på samme forvaltningsnivå i førstinstans og klageinstans. Statens vegvesen (divisjonene) vil derfor bli førstinstans, mens Vegdirektoratet vil bli klageinstans. Det foreslås samtidig at bestemmelsen ikke lenger angir myndighet til å gjøre unntak utover i enkeltvedtakene, ettersom Vegdirektoratet uansett har delegert forskriftsmyndighet.

I forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy gjøres følgende endringer:

§ 6-2 første og andre ledd skal lyde

Statens vegvesen kan, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra bestemmelsene i kapittel 1-4 og 6.

Statens vegvesen kan, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra bestemmelsene i kapittel 5 når det foreligger særlig tungtveiende grunner.

§ 5-15 nr. 4 oppheves

~~4. Statens vegvesen kan gjøre unntak i enkeltilfelle fra bestemmelser i dette kapittlet når det foreligger særlig tungtveiende grunner.~~

Merknader til nytt første ledd i § 6-2

I et nytt første ledd foreslås det at «*Statens vegvesen kan, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra bestemmelsene i kapittel 1-4 og 6*». Endringen er bare ment å muliggjøre en overføring av myndigheten til å gjøre unntak ved enkeltvedtak fra Vegdirektoratet til divisjonene i Statens vegvesen, og er ellers bare ment å videreføre gjeldende forvaltningspraksis. Det skal derfor fortsatt ikke være kurant gjøre unntak fra kapittel 1-4 og 6 ved enkeltvedtak, men det anses ikke som nødvendig å innføre et nytt tilsvarende vilkår om «*særlig tungtveiende grunner*» som gjelder ved unntak fra kapittel 5.

² [FOR-1980-11-24-1](#), [FOR-1986-03-21-750](#), [FOR-1993-04-01-286](#), [FOR-2002-04-30-557](#), [FOR-2003-09-29-1196](#)

Merknader til nytt andre ledd i § 6–2

I et nytt andre ledd foreslås det at «*Statens vegvesen kan, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra bestemmelsene i kapittel 5 når det foreligger særlig tungtveiende grunner*». Dette innebærer en sammenslåing av nåværende bestemmelsen i § 6–2 andre ledd og § 15–5 nr. 4, og denne endringen er bare ment å muliggjøre en overføring av den resterende myndigheten til å gjøre unntak ved enkeltvedtak fra Vegdirektoratet til divisjonene i Statens vegvesen. Ellers er dette bare ment å videreføre gjeldende forvaltningspraksis på dette området, og vilkåret om «*særlig tungtveiende grunner*» foreslås derfor også videreført.

Merknader til § 5–15 nr. 4

Forslaget til et nytt andre ledd i § 6–2 innebærer at bestemmelsen i § 15–5 nr. 4 flyttes til § 6–2. Dette er for å signalisere at dette er ment å være en snever unntaksbestemmelse, og at dispensasjonsbestemmelsene i kapittel 5 er ment å være uttømmende. Bestemmelsen i § 15–5 nr. 4 er derfor overflødig og foreslås opphevet.

Avsluttende merknader

Endringsforslaget er ment å muliggjøre en delegering av den myndigheten til å gjøre unntak ved enkeltvedtak som er begrenset til Vegdirektoratet i dag, og er ikke ment å innebære noen form for realitetsendring når det kommer til dagens forvaltningspraksis. Selv om de foreslårte endringene vil innebære at myndigheten til å gjøre unntak fra forskriften ved enkeltvedtak vil bli delegerte til divisjonene, så vil Vegdirektoratet fortsatt inneha den samme myndigheten i kraft av å være overordnet forvaltningsorgan. Endringen vil derfor ikke være til hinder for at divisjonene kan anmode Vegdirektoratet om å behandle en sak som førstestinstans, dersom det skulle være helt spesielle grunner til at dette er ønskelig, og da vil i så fall departementet være klageinstans.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Ved en vedtakelse av endringene som nå er på høring, er det behov for en endring i Statens vegvesens interne instruks. Dette medfører noe arbeid, men de økonomiske og administrative konsekvensene er minimale.

Samtidig vil endringene legge til rette for at Statens vegvesen får en enklere og lettere forståelig organisasjon – med klare og tydelige ansvarsforhold. Endringene sikrer også at oppgavene utføres i den delen av organisasjonen som har god og riktig kompetanse. Dette vil igjen føre til en mer kostnadseffektiv behandling av vedtak.

De foreslårte forskriftsendringene, vil også føre til at Samferdselsdepartementet ikke lenger blir klageinstans og at departementet dermed blir mindre belastet ved at enkeltvedtak i sin helhet kan løses av fagetaten.

For andre parter utover dette, anses det ikke å foreligge noen økonomiske eller administrative konsekvenser. Statens vegvesen har en felles mail- og postadresse for alle innkomne henvendelser. Det er derfor ikke relevant for søker eller andre parter å selv vite hvilken divisjon eller avdeling i Statens vegvesen som behandler deres henvendelser eller søknader.

6 Høringsfrist

Vi ber om høringsinstansenes uttalelser innen **29. september 2023**. Svar som kommer inn etter denne fristen, kan ikke påregnes å bli tatt hensyn til.

Hørningssvar kan enten:

- lastes opp elektronisk under selve høringen på våre nettsider,
- sendes som e-post til firmapost@vegvesen.no eller
- sendes pr. post til:

Statens vegvesen
Vegdirektoratet
Postboks 1010 Nordre Ål
2605 LILLEHAMMER

Vennligst oppgi vårt referansenummer 22/103514 dersom hørningssvar sendes inn via e-post eller pr. post.

Statens vegvesen
Postboks 1010 Nordre Ål
2605 LILLEHAMMER

Tlf: (+47) 22 07 30 00
firmapost@vegvesen.no

www.vegvesen.no

Tryggere, grønnere og enklere reisehverdag

Vedlegg 2 - Høringsliste

Departementer

Justis- og beredskapsdepartementet	postmottak@jd.dep.no
Klima- og miljødepartementet	postmottak@kld.dep.no
Kommunal- og moderniseringsdepartementet	postmottak@kmd.dep.no
Kunnskapsdepartementet	postmottak@kd.dep.no
Landbruks- og matdepartementet	postmottak@lmd.dep.no
Nærings- og fiskeridepartementet	postmottak@nfd.dep.no
Finansdepartementet	postmottak@fin.dep.no
Forsvarsdepartementet	postmottak@fd.dep.no
Arbeids- og sosialdepartementet	postmottak@asd.dep.no

Andre etater

Direktoratet for samfunnsikkerhet og beredskap	postmottak@dsb.no
Direktoratet for Arbeidstilsynet	post@arbeidstilsynet.no
Helsedirektoratet	postmottak@helsedir.no
Miljødirektoratet	post@miljodir.no
Politidirektoratet	politidirektoratet@politiet.no
Utdanningsdirektoratet	post@utdanningsdirektoratet.no
Utrykningspoliti	post.up@politiet.no
Sivilombudsmannen	postmottak@sivilombudsmannen.no

Statsforvaltere

Statsforvalteren i Agder	sfagpost@statsforvalteren.no
Statsforvalteren i Oslo og Viken	sfovpost@statsforvalteren.no
Statsforvalteren i Troms og Finnmark	sftfpost@statsforvalteren.no
Statsforvalteren i Innlandet	sfinpost@statsforvalteren.no
Statsforvalteren i Vestland	svlpst@statsforvalteren.no
Statsforvalteren i Møre og Romsdal	sfmrpost@statsforvalteren.no
Statsforvalteren i Nordland	sfnopost@statsforvalteren.no
Statsforvalteren i Trøndelag	sftlpost@statsforvalteren.no
Statsforvalteren i Rogaland	sfropost@statsforvalteren.no
Statsforvalteren i Vestfold og Telemark	sfvtpost@statsforvalteren.no
Fylkeskommuner	
Agder fylkeskommune	postmottak@agderfk.no
Innlandet fylkeskommune	post@innlandetfylke.no
Møre og Romsdal fylkeskommune	post@mrfylke.no
Nordland fylkeskommune	post@nfk.no
Rogaland fylkeskommune	firmapost@rogfk.no
Troms og Finnmark fylkeskommune	postmottak@tfk.no
Trøndelag fylkeskommune	postmottak@trondelagfylke.no
Vestfold og Telemark fylkeskommune	post@vtfk.no
Vestland fylkeskommune	post@vlfk.no
Viken fylkeskommune	post@viken.no
Oslo kommune	postmottak@byr.oslo.kommune.no
Kommuner	
Kommunenes sentralforbund KS	ks@ks.no
Vegforum for byer og tettsteder	post@turao.no
Andre instanser	
Nye veier AS	post@nyeveier.no
Maskinentrepreneurenes Forbund	atl@atl.no
Bane NOR	postmottak@banenor.no
Bilimportørenes Landsforening	firmapost@bilimportorene.no
Byggenæringens Landsforening	firmapost@bni.no
Falck Redning	irene.rosholt@falck.no
Finansnæringens Fellesorganisasjon	firmapost@fno.no
Forsvarsstaben	firmapost@mil.no
Forsvarsmateriell	forsvarsmateriell@mil.no
Kongelig Norsk Automobilklub	kna@kna.no
Personskadeforbundet	post@personskadeforbundet.no
Landsorganisasjonen i Norge	lo@lo.no
Lastebileierne Forening	post@lastebileierne.no
Maskinentrepreneurenes Forbund	firmapost@mef.no
NOKUT	postmottak@nokut.no
NHO Logistikk og Transport	firmapost@nholt.no
NHO Mat og Landbruk	firmapost@nhoml.no
Nord universitet	postmottak@nord.no
Norges Automobil-Forbund	camilla.ryste@naf.no
Norges Bondelag	bondelaget@bondelaget.no
Norges Bonde- og Småbrukarlag	post@smabrukarlaget.no
Norges Lastebileier-Forbund	post@lastebil.no
Norges Skogeierforbund	post@skogeier.no
Norges Trafikkskoleforbund (NTSF)	post@ntsf.no
NORSKOG	firmapost@norskog.no
Norsk Industri	post@norskindustri.no
Norsk Landbrukssamvirke	post@landbruk.no
Norsk Transportarbeiderforbund	ntf@transportarbeider.no
Næringslivets Hovedorganisasjon	firmapost@nho.no
Statens havarikommisjon for transport	post@aibn.no
Opplysningsrådet for vegtrafikken	firmapost@ofv.no
OsloMet	postservice@oslomet.no
SINTEF	info@sintef.no
Transportøkonomisk institutt	toi@toi.no
Treindustrien	helene.amundsen@treindustrien.no
Trygg trafikk	hovedkontor@tryggtrafikk.no
Virke	info@virke.no
Yrkestrafikkforbundet	post@ytf.no
Yrkessorganisasjonenes sentralforbund	post@ys.no
If Skadeforsikring	bedrift@if.no
Norske Skog	info@norskeskog.com
Schenker AS	kundesenter@dbschenker.com

Per kopi

Samferdselsdepartementet

Viken
Halden
Moss
Sarpsborg
Fredrikstad
Drammen
Kongsberg
Ringerike
Hvaler
Aremark
Marker
Indre Østfold
Skiptvet
Rakkestad
Røde
Våler (Viken)
Vestby
Nordre Follo
Ås
Frogner
Nesodden
Bærum
Asker
Aurskog-Høland
Rælingen
Enebakk
Lørenskog
Lillestrøm
Nittedal
Gjerdrum
Ullensaker
Nes
Eidsvoll
Nannestad
Hurdal
Hole
Flå¹
Nesbyen
Gol
Hemsedal
Ål
Hol
Sigdal
Krødsberad
Modum
Øvre Eiker
Lier
Flesberg
Rollag
Nørøg Uvdal
Jevnaker
Lunner

Innlandet

Kongsvinger
Hamar
Lillehammer
Gjøvik
Ringstabekk
Løten
Stange
Nord-Odal
Sør-Odal
Eidskog
Grue
Åsnes
Våler (Innlandet)
Elverum
Trysil
Åmot
Stor-Elvdal
Rendalen
Engerdal
Tolga
Tynset
Alvdal
Follidal
Os
Dovre
Lesja
Skjåk
Lom
Vågå
Nord-Fron
Sel
Sør-Fron
Ringebu
Øyer
Gausdal
Østre Toten
Vestre Toten
Gran
Søndre Land
Nordre Land
Sør-Aurdal
Etne
Nord-Aurdal
Vestre Slidre
Øystre Slidre
Vang

Vestfold og Telemark

Horten
Holmestrand
Tønsberg
Sandefjord
Larvik
Porsgrunn
Skien
Notodden
Faerder
Siljan
Bamble
Kragerø
Drangedal
Nome
Midt-Telemark
Tinn
Hjartdal
Seljord
Kviteseid
Nissedal
Fyresdal
Tokke
Vinje

Agder

Risør
Grimstad
Arendal
Kristiansand
Lindesnes
Farsund
Flekkefjord
Gjerstad
Vegårshei
Tvedstrand
Froland
Lillesand
Birkenes
Åmli
Iveland
Evje og Hornnes
Bygland
Valle
Bykle
Vennesla
Åseral
Lyngdal
Hægebostad
Kvinesdal
Sirdal

Rogaland

Eigersund
Stavanger
Haugesund
Sandnes
Sokndal
Lund
Bjerkreim
Hå

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal

Kristiansund
Molde
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Østlandet

Ørsta
Vestnes
Bjørnafjorden
Austevoll
Øygarden
Askøy
Vaksdal
Modalen
Osterøy
Alver
Austrheim
Fedje
Vaksdal
Vestnes
Strand
Hjelmedland
Suldal
Sauda
Kvitsøy
Bokn
Tysvær
Karmøy
Utsira
Vindafjord

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal

Kristiansund
Molde
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Østlandet

Ørsta
Vestnes
Bjørnafjorden
Austevoll
Øygarden
Askøy
Vaksdal
Modalen
Osterøy
Alver
Austrheim
Fedje
Vaksdal
Vestnes
Strand
Hjelmedland
Suldal
Sauda
Kvitsøy
Bokn
Tysvær
Karmøy
Utsira
Vindafjord

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal

Kristiansund
Molde
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Østlandet

Ørsta
Vestnes
Bjørnafjorden
Austevoll
Øygarden
Askøy
Vaksdal
Modalen
Osterøy
Alver
Austrheim
Fedje
Vaksdal
Vestnes
Strand
Hjelmedland
Suldal
Sauda
Kvitsøy
Bokn
Tysvær
Karmøy
Utsira
Vindafjord

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal

Kristiansund
Molde
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Østlandet

Ørsta
Vestnes
Bjørnafjorden
Austevoll
Øygarden
Askøy
Vaksdal
Modalen
Osterøy
Alver
Austrheim
Fedje
Vaksdal
Vestnes
Strand
Hjelmedland
Suldal
Sauda
Kvitsøy
Bokn
Tysvær
Karmøy
Utsira
Vindafjord

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal

Kristiansund
Molde
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Østlandet

Ørsta
Vestnes
Bjørnafjorden
Austevoll
Øygarden
Askøy
Vaksdal
Modalen
Osterøy
Alver
Austrheim
Fedje
Vaksdal
Vestnes
Strand
Hjelmedland
Suldal
Sauda
Kvitsøy
Bokn
Tysvær
Karmøy
Utsira
Vindafjord

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal

Kristiansund
Molde
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Østlandet

Ørsta
Vestnes
Bjørnafjorden
Austevoll
Øygarden
Askøy
Vaksdal
Modalen
Osterøy
Alver
Austrheim
Fedje
Vaksdal
Vestnes
Strand
Hjelmedland
Suldal
Sauda
Kvitsøy
Bokn
Tysvær
Karmøy
Utsira
Vindafjord

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal

Kristiansund
Molde
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Østlandet

Ørsta
Vestnes
Bjørnafjorden
Austevoll
Øygarden
Askøy
Vaksdal
Modalen
Osterøy
Alver
Austrheim
Fedje
Vaksdal
Vestnes
Strand
Hjelmedland
Suldal
Sauda
Kvitsøy
Bokn
Tysvær
Karmøy
Utsira
Vindafjord

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal

Kristiansund
Molde
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Østlandet

Ørsta
Vestnes
Bjørnafjorden
Austevoll
Øygarden
Askøy
Vaksdal
Modalen
Osterøy
Alver
Austrheim
Fedje
Vaksdal
Vestnes
Strand
Hjelmedland
Suldal
Sauda
Kvitsøy
Bokn
Tysvær
Karmøy
Utsira
Vindafjord

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal

Kristiansund
Molde
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Østlandet

Ørsta
Vestnes
Bjørnafjorden
Austevoll
Øygarden
Askøy
Vaksdal
Modalen
Osterøy
Alver
Austrheim
Fedje
Vaksdal
Vestnes
Strand
Hjelmedland
Suldal
Sauda
Kvitsøy
Bokn
Tysvær
Karmøy
Utsira
Vindafjord

Vestland

Bergen
Kinn
Etne
Sveio
Bømlø

Nordland

Bodø
Narvik
Bindal
Sømna
Ålesund
Vanylven
Sande (Møre og Romsdal)

Trøndelag

Trondheim
Steinkjer
Namsos

Troms og Finnmark

Harstad
Alta
Vardø
Vadsø

Møre og Romsdal